

ТЫ СИ ОТЪ НИХЪ, ЗАЩОТО И ДЪ-
МА ТА ТВОА ТЕ ПОКАЗАВ.

74 Тога фана да се проклан-
на, и да се кжане, чене занамъ
человѣкатъ: и абіе попеа пе-
тело:

75 И смысли Петръ дѣма та
Иисусова, щото мѣ беше реклъ:
защо докле юцје не е попеалъ
петело, три пѣти ще да се
отречешъ отъ мене, и излѣзе
бѣнъ, и плака горкв.

ГЛАВА 27.

И като самна совѣтъ сотвориха
сички те архіерен и старцы те
людски за Иисуса, да го оубіатъ.

2 И като го вѣрзаха, заве-
доха и предадоха го Понтійскомъ
Пілатъ игемонъ.

3 Тогава, като виде Іуда,
който го предаде, зашто го в-
сѣдиха (на смѣртъ), раскалсе, и
вѣрна назадъ тридесете сре-
бренници на архіерен те и
старцы те.

4 И рече: согрѣшихъ, зашто
предадохъ кровь неповинна. Я
бни рекоха: що ни е грижа
насъ; ты ще да видишъ.

5 И като фѣриа сребренници
те въ церква та, отиде си, и
отиде та се вѣсн.

6 Я архіеренте земаха сре-
бренници те, и рекоха: не тре-
бѣва да ги тѣриме въ церковна
та каса: зашто е цѣна отъ
крѣвь.

7 И като се совѣтоваха, кс-

пиха съ нихъ мѣсто то грѣн-
чарско за погребѣванѣ на странни
те.

8 Затова се нарече онова
мѣсто, мѣсто то на крѣвь та,
до днешень день.

9 (Тогава се исполни реченно
то презъ пророка Іереміа, който
говори: и земаха тридесете сре-
бренници, цѣна та на цѣнен-
ныа, когото цѣниха отъ сынове
те Израилеви.

10 И дадоха ги за мѣсто
то грѣнчарско, каквото ми каза
Господъ).

11 Я Иисусъ застана предъ
игемонатъ: и попыта го иге-
монно, и рече: ты ли си царь
Іудейскій; а Иисусъ мѣ рече: ты
говоришъ.

12 И когато го оубраваха
архіеренте и старцы те, нищо
ни отговараше.

13 Тогава мѣ рече Пілатъ:
не свѣдѣли ли колко свѣдѣ-
телствуватъ на тебе.

14 И не мѣ отговори ни на
една дѣма, щото се чѣдеше иге-
монно много.

15 И на секой празникъ и-
маше обычай игемонно да от-
пѣца по едного отъ вѣрзаны
те на народатъ, когото пон-
скаха.

16 Я тогава имаха вѣрзанъ
единъ прочѣнъ, който се име-
нваше Баравва.

17 Когато се прочее собраха,
рече имъ Пілатъ: кого отдава
та искате да ви отъ пѣстимъ;